

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

РІШЕННЯ

про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України (далі - ДРС) відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон) розглянула проект наказу Міністерства охорони здоров'я України «Про затвердження затвердження методів психологічного і психотерапевтичного впливу» (далі – проект наказу), а також документи, що надані до нього листом Міністерства охорони здоров'я України від 05.06.2020 № 25-04/15808/2-20.

За результатами розгляду проекту наказу та відповідного аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону

встановлено:

проектом наказу передбачається затвердити завдання, конкретизувати і встановити вимоги до організації та забезпечення методів психологічного і психотерапевтичного впливу.

Однак, Міністерством охорони здоров'я України під час підготовки проекту наказу не дотримано вимог статей 4 та 8 Закону, зважаючи на таке.

1. Проектом наказу передбачається визначення «надавач психотерапевтичної допомоги - особа з вищою (магістерського) рівня у галузі знань «Соціальна робота», «Освіта/Педагогіка» або зі спеціальностей «Медсестринство», «Психологія», «Медицина», «Медична психологія», «Фізична терапія, ерготерапія», «Філософія» (для надавачів психологічно-орієнтованих психотерапевтів та психоаналітиків), яка пройшла додаткове навчання конкретному методу психотерапії згідно зі стандартами та за освітніми програмами відповідних міжнародних фахових спільнот і організацій, які мають відповідні освітні стандарти та стандарти акредитації фахівців для використання методів психотерапевтичної допомоги, список яких наведено у додатку до цього Порядку (далі- Перелік), або за програми, акредитованими цими організаціями, що підтверджується сертифікатом відповідної організації та/або наявністю особи у її реєстрі (чи сертифікатом та/або наявністю у реєстрі української організації, акредитованої міжнародною організацією)».

Запропоноване проектом наказу визначення «надавач психотерапевтичної допомоги» обмежує дипломованих фахівців у галузі психології щодо зайняття ними професійною діяльністю та передбачає, що не може бути надавачем

РІШЕННЯ № 388 від 26.06.2020

психологічної допомоги особа з повною вищою освітою зі спеціальності «Психологія» якщо вона не пройшла *додаткове* навчання конкретному методу психологічної допомоги у вигляді неформальної освіти за освітніми програмами відповідних міжнародних фахових спільнот та організацій, наведених у додатку до проекту наказу, або за програмами акредитованими цими організаціями.

Враховуючи зазначене, запропонований проектом наказу механізм потребує додаткового обґрунтування та доведення доцільності обраного способу регулювання цього питання.

2. Засадами державної регуляторної політики, визначеними Законом, встановлюється необхідність доведення регуляторним органом доцільності прийняття та впровадження в дію кожного окремого регуляторного акта.

Згідно з нормами абзацу одинадцятого статті 1 Закону документом, який містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття регуляторного акта, аналіз впливу, який справлятиме регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також обґрунтування відповідності проекту регуляторного акта принципам державної регуляторної політики – є Аналіз регуляторного впливу (далі - АРВ).

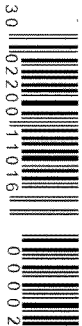
Аналіз регуляторного впливу до проекту регуляторного акта повинен містити обов'язкові положення, визначені статтею 8 Закону.

У цьому випадку, наданий розробником АРВ до проекту наказу містить формальний опис запропонованих ним змін, не є інформативним, та не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив, а також обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Проте, в АРВ до проекту наказу розробником акцентовано увагу виключно на тому, що станом на сьогодні в Україні відсутня система формування та підтримки професійних компетентностей фахівців у сфері охорони психічного здоров'я. Не використовуються сучасні технології, а освіта фахівців у сфері охорони психічного здоров'я не відповідає сучасним світовим стандартам, також не визнається роль фахових асоціацій у сфері охорони психічного здоров'я у визначенні стандартів надання допомоги та підготовці фахівців.

При цьому розробником не наведено жодних підтверджуючих, статистичних показників необхідності внесення змін до чинних процедур психологічного і психотерапевтичного впливу, а також не доведено існування практичних негативних наслідків дії чинних процедур з допомогою відповідних аналітичних даних.

Зазначене не дозволить адекватно оцінити практичну необхідність вирішення визначених розробником проблем (у разі їх наявності) та підтвердити доцільність зміни існуючих процедур оцінювання насіннєвих посівів.

У розділі II «Цілі державного регулювання» АРВ розробник повинен чітко визначити мету державного регулювання, що має бути безпосередньо пов'язана з розв'язанням проблеми.

Проте, задекларовані розробником цілі державного регулювання є формальними, абстрактними та не вимірюваними. Зокрема, розробником не визначено індикаторів зменшення масштабів проблеми, що характеризувало б досягнення мети регулювання.

Таким чином, розробником порушено принцип адекватності, оскільки належним чином не обґрунтовано наскільки така форма державного регулювання відповідає вирішенню існуючої проблеми.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник повинен визначити усі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Однак розробник обмежився формальним описом вигод і витрат держави та суб'єктів господарювання від застосування обраних альтернатив, характеристика яких не розкриває зміст, характер впливу та переваги запропонованого проектом наказу механізму державного регулювання.

Зокрема, розробник обмежився переважно текстовим описом вигод і витрат держави та суб'єктів господарювання від застосування взятих до уваги альтернатив та не навів аналітичних даних та/або розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають, як внаслідок впровадження проекту наказу, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, у тому числі із застосуванням додатків 2 або 4 до Методики, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Слід підкреслити, що факт відсутності належним чином проведеного аналізу запропонованих альтернатив не дозволить у подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовані причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного, що є порушенням принципу ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником не описано механізму дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути

безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти положення проекту наказу та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Крім того, розробником не оцінені всі організаційні заходи мають здійснити органи влади для впровадження цього регуляторного акта після набрання ним чинності.

У порушення вимог пункту 12 Методики у розділі IX «Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта» розробником не визначено джерело походження даних, за допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності регуляторного акта, та за результатом аналізу яких розробник зможе довести результативність досягнення цілей, визначених у Розділі II АРВ.

Розробнику слід врахувати, що порушення розробником вимог Закону та Методики в частині заходів з проведення відстеження результативності регуляторного акта не дозволить у подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як передбачено статтею 10 Закону.

З огляду на вищевикладене, за результатами розгляду положень проекту наказу та аналізу його регуляторного впливу, встановлено, що проект розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики: доцільності, адекватності, ефективності, збалансованості, визначених статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а також вимог статті 8 Закону в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами)

Ураховуючи зазначене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту наказу Міністерства охорони здоров'я України «Про затвердження затвердження методів психологічного і психотерапевтичного впливу».

**Т. в. о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Олег МІРОШНІЧЕНКО

